

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
394

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 790

Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απεφασίσαμεν καί διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Το άρθρον 57 του Ποινικού Κώδικος αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρον 57. Ποιναι εἰς χρῆμα. 1. Ἄν ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως ἐν εἰδικαῖς διατάξεσιν, ἢ μὲν χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρω τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν ἐνὸς ἑκατομμυρίου, τὸ δὲ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν τριακοσίων οὐδ' ἀνωτέρω τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων.

2. Τὰ τοῦ τρόπου ἀποτίσεως τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα ὀρίζονται ἐν εἰδικῷ νόμῳ».

Άρθρον 2.

1. Τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Κώδικι καὶ τοῖς εἰδικαῖς ποινικαῖς νόμοις προβλεπόμενα ὅρια χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Ποινικού Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, καθοριζόμενα τοιαῦτα εἰς δραχμὰς, μειούμενα κατὰ τὸ κατώτατον ὅριον μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου, διὰ εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ἔσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ὁ καταδικασθεὶς τυγχάνει ἀπορος, τὸ δὲ ἔγκλημα δι' ὃ καταδικάσθη δὲν ἐπ' ἡγήσεν ἐκ φιλοκερδείας.

2. Ἐκ τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν αἰσθάνονται αἱ διατάξεις τῶν εἰδικῶν νόμων α) ΓΩΔΣΤ' τοῦ 1911 «περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας», β) 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», γ) 710)1945 «περὶ διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῆς περὶ προστασίας Ἐθνικοῦ Νομισματοδότης καὶ τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων», δ) Ν.Δ. 86)1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», δι' ὧν καθορίζεται ἄλλως τὸ ποσὸν τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα.

3. Τὰ ἐν τῷ Κώδικι Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπόμενα ὅρια χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς νοῦνται εἰς δραχμὰς ἡξημένας εἰς τὸ διπλάσιον, κατὰ τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὅριον αὐτῶν.

4. Ὅπου ἐν τῷ Κώδικι Ποινικῆς Δικονομίας ἢ ἐν εἰδικαῖς ποινικαῖς νόμοις ὁ καθορισμὸς ἀρμοδιότητος δικαστηρίου ἢ ἡ ἐπαύξησις τῆς ἀπειλούμενης ποινῆς προσδιορίζεται ἐκ τοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσοῦ τῆς προσγενομένης ἢ ὡπωσδήποτε ἀπειληθείσης ζημίας ἢ τοῦ ἐπιδιωχθέντος ἢ ἐπιτευχθέντος

ὀφέλους, τοῦτο νοεῖται εἰς δραχμὰς, μειούμενον εἰς τὸ ἥμισυ, ὅπου δὲ τὸ ἐκκλητὸν τῶν ἀποφάσεων προσδιορίζεται ἐκ τοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσοῦ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἢ τῆς ἐπιδιωχθείσης ἀποζημιώσεως καὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως, τοῦτο νοεῖται εἰς δραχμὰς, μειούμενον εἰς τὸ ἥμισυ.

Άρθρον 3.

Τὸ ἀρθρον 82 τοῦ Ποινικού Κώδικος, ὡς τοῦτο, τροποποιήθην διὰ τῶν Ν.Δ. 2493)1953, 3555)1956, 3681)1957 καὶ Α.Ν. 230)1967, ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Άρθρον 82. Μετατροπὴ τῶν ποινῶν τῆς ἐλευθερίας. 1. Τὸ δικαστήριον, ἐπιβάλλον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, ἀποφασίζει συγχρόνως, δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του, περὶ μετατροπῆς ἢ μὴ ταύτης εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ χαρακτηρὸς τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ, ὅτι ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρόστιμον ἀρκοῦν ἵνα ἀποτρέψουν τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μετατροπὴ ἀποκλείεται εἰς τὰς περιπτώσεις: 1) τοῦ άρθρου 88 τοῦ Ποινικού Κώδικος, 2) τοῦ άρθρου 93 τοῦ Ποινικού Κώδικος ἐπὶ δευτέρως καὶ πάσης περαιτέρω ὑποτροπῆς, 3) καταδίκης διὰ παράβασιν α) τῶν άρθρων 191 τοῦ Ποινικού Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230)1967 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικού Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν νόμων», 348, 349, 350, 351 καὶ 353 τοῦ Ποινικού Κώδικος, β) τῆς νομοθεσίας περὶ ναρκωτικῶν καὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν, γ) Κωδ. Νόμου 5351 (Διάταγμα 9)24.8.1932 «περὶ Ἀρχαιοτήτων», δ) τοῦ Α.Ν. 375)1936 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας», διατηρηθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ άρθρου 471 τοῦ Ποινικού Κώδικος, ε) τοῦ Γ')1946 Ψηφίσματος «περὶ ἐκτάκτων μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειάν», στ) τοῦ Α.Ν. 1514)1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1591)1950, δι' οὗ ἀντικατεστάθη τὸ ἀρθρον 102 παρ. 2 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος (Ν. 1165)1918), ζ) τοῦ Ν.Δ. 4000)1959 «περὶ καταστολῆς ἀξιοποιῶν τινῶν πράξεων καὶ συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 6 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας», η) τοῦ Α.Ν. 86)1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείσεως», θ) τοῦ Α.Ν. 185)1967 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ τῶν παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων», ι) τοῦ Ν.Δ. 4)1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ια) τοῦ Α.Ν. 263)1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων», ιβ) τοῦ Α.Ν. 398)1968 «περὶ πολιτικῆς σχεδιάσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης», ιγ) τοῦ Ν.Δ. 105)1969 «περὶ

ατομικής εφύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος», ιδ) του Ν.Δ. 346)1969 «περί τύπου» και ιε) του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος. Πάσα έτέρα διάταξις ειδικού ποινικού νόμου, αποκλείουσα ή ρυθμίζουσα κατ' άλλον τρόπον την μετατροπήν των στερητικών της έλευθερίας ποινών, καταργείται.

3. Ο καθορισμός του ποσού της μετατροπής, λαμβανομένων υπ' όψιν και των οικονομικών όρων του καταδικασθέντος, γίνεται δι' ειδικώς ήτιολογημένης απόφασεως, υπολογιζομένης μιᾶς ήμέρας φυλακίσεως πρὸς δραχμὰς ένατὸν πενήντηκοντα μέχρις είκοσι χιλιάδων, και μιᾶς ήμέρας κρατήσεως πρὸς δραχμὰς έβδομήκοντα πέντε μέχρι πέντε χιλιάδων.

4. Έάν ο καταδικασθείς τυγχάνει αποδεδειγμένως άπορος, τὸ δὲ έγκλημα αὐτοῦ δὲν επήγαγεν εκ φιλοκερδείας, δύναται δι' απόφασεως του δικαστηρίου, ειδικώς ήτιολογημένης, νὰ μειωθῇ τὸ κατὰ την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου κατώτατον όριον του ποσού της μετατροπής μέχρι του ενός τρίτου αὐτοῦ.

5. Η εκτέλεσις της απαγγελθείσης στερητικῆς της έλευθερίας ποινῆς χωρεῖ μέχρι της πραγματικῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον καταβολῆς του προσδιορισθέντος διὰ την μετατροπήν ποσού, μηδενὸς επιτρεπομένου λόγου απαλλαγῆς.

6. Στερητικὴ της έλευθερίας ποινή, μετατραπείσα εἰς χρηματικὴν ποινὴν ή πρόστιμον, διατηρεῖ τὸν χαρακτήρα αὐτῆς ὡς ποινῆς στερητικῆς της έλευθερίας και μετὰ την εν όλῳ ή εν μέρει καταβολήν του καθορισθέντος ποσού της χρηματικῆς ποινῆς ή πρόστιμου, αποκλειομένης ὅμως της συγχωρέσεως μετατραπείσης και εἰς χρήμα αποτιθείσης ποινῆς εἰς τοιαύτην στερητικὴν της έλευθερίας, μη υποκειμένην εἰς μετατροπήν ή μη μετατραπείσαν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 του άρθρου 585 του Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας αντικαθίσταται ὡς εξής:

«1. Τὰ συμβούλια των πλημμελειοδικῶν και των έφετῶν, τὰ Πταιματοδικεῖα και τὰ δικαστήρια πλημμελειοδικῶν, έφετῶν και μικτῶν ὀρκωτῶν κακουργιοδικείων, αποφαινόμενα ή δικάζοντα ἐπὶ δικῶν, ἐφ' ὧν ή δίωξις ἐγένετο ἐπὶ τῇ έγκλήσει ή τῇ μηνύσει, ὡςάκις πεισθοῦν ὅτι ή μήνυσις ή έγκλησις ήτο έντελῶς ψευδής, γενομένη εκ δόλου ή βαρείας άμελείας ή ὅτι παρεμορφώθησαν δι' αὐτῆς δολίως τὰ πράγματα, ὅπως δοδῇ εαρύτερος χαρακτηρισμός εἰς την πράξιν ή ὅπως περιληφθῶ-

σιν εἰς την καταδίωξιν πρόσωπα οὐδόλως μετασχόντα εἰς την αξιοποιονον πράξιν, επιβάλλουν εἰς τὸν καταγγείλαντα τὸ ὅλον ή μέρος των δικαστικῶν έξόδων και τελῶν. Ἡ επιβολή τούτων ή ή απαλλαγὴ του καταγγείλαντος δέον νὰ αίτιολογήται ειδικώς εν τῇ απόφασει ή τῷ βουλεύματι. Τὸ ποσὸν των καταψηφιζομένων έξόδων δέον νὰ προσδιορίζηται ρητῶς εν τῷ βουλεύματι ή τῇ απόφασει, αφαιρείται δὲ τούτο εν περιπτώσει καταδίκης του κατηγορουμένου, ἀπὸ των εἰς βάρος αὐτοῦ εκκαθαριζομένων έξόδων και τελῶν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ άρθρον 474 του Ποινικού Κώδικος και ή παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 3555)1956 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ισχύς του παρόντος άρχεται ἀπὸ της δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΪΤΑΚΗΣ**

**ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ**

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ**

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

**Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ**